

619/2
254/2

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

32

619/2

დროშა
№ 7 ივლისი 1954

ეროვნული
ენციკლოპედია

ქიათურა. საბაერო სამგზავრო საბაგირო გზა.

ფოტო ვ. ჩიჩუასვიანი

სოციალისტური საზოგადოებრივი-პოლიტიკური და სალიბერალურ-სამეცნიერო ქუჩა

გო შო გომ გორში ი. ბ. სტალინის სახლის შიდაპედიკულატა წიგნი ჩაწერა მუშაობა
ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის დელეგაციამ ინახლა საბჭო გორში, სადაც დაიბადა იოსებ ბესარიონის მეტაბოლიზმი—მივილი მსოფლიოს მშობელია დიდი მუშაობა, რომელიც ასე უფრო და რიგობსაც პატრის სიყვარული ჩაწერა ხალხი.
ამ დღეს საცხოო დარია იფავა, ბრველც ვარჯება ვეაოდენ, ჰქროდა კრილი სურნალოვანი წიაკი, ჩვენ ვეუშვდილი სტალინის სახელოვანი ცხოვრების აზვაც და ვგერნობითი, თითქოს იგი იხვე ჩვენს შორის იმყოფებოდა.
სტალინი პელოდო, შენა ხარ მშვიდობის განსახარება, შენს სახლს გულის ატარებენ ყეილი ნების ავამიანები მივლ მსოფლიოშია.

8708

ა/წ. იენისში თბილისს ეწვია მშვიდობის მსოფლიო საბჭოს ბერლინის საგანგებო სესიის მონაწილეთა ერთი ჯგუფი. სტუმრებს შორის იყო ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის დელეგაცია მშვიდობის მსოფლიო საბჭოს ვიცეპრეზიდენტის გო შო ყოს მეთაურობით.
სტუმრებმა დაათვალიერეს ჩვენი რესპუბლიკის დედაქალაქი, ქ. გორი და საქართველოს სხვა ღირსშესანიშნავი ადგილები.

↓ გო შო სოფ. ხიდისთავის (გორის რაიონი) კოლმურენიების ვენახებში.

↓ სტუმრები დესტრუქტორ ჩანელ და ქართველ კადაბურთელი ამბანაგურ შეხვედრას თბილისის „დინამოს“ სტადიონზე. ფოტოზე — ჩანელი სტუმრები სტადიონზე.

კავასირი ნაპრაზი

— ფერს პარისის მამობა მგლის ბროვა დაეცა ფარცხს. ცხვარი ღებრთხა. მელმმა ფარს ნორი მოხსილტეს. „აფთარაჲ“, „ფარცხაჲ“, „ალმანაჲ“ და სხვა ძაღლებმა კამარა შეტარეს, ვეფერები ნაბრძოლ გაკეთეს, მკერეთი დედაგანზე წაღეს. ფარის ფურთულებმა გუშუაგანმა განაგრევს. ირი მდელი დახარბეს, დანარჩენები კი იფრინეს... კავასირი ნაგანის ბაღალი არა არის არ ჯგუფს და ფარში... მოკვთობისმე შეწყვეს ფირთხა ბაღაღებში.

წითლმუქარის ჩაინის სოფელ გარაგუბის უფარვის სახელობის კოლმურერების მრეკაბრობის ფერმის მიწაზედ მტაცებდა. რომელმაც ფირთხა ბაღაღული სოფელმდებულს, აქამბრული სამი წლის განაგრძო შესანადგურა წამატების მიღწეა — ცხვრის სულაობის ზრადს, ნაბრძის შენარჩუნებას და წმალაობას. იგი გამოიყენის მიწაწილ გზაზე, მას მოსულები თან მიჰყავს იმ კავასირი ნაგაჲ — ერთი დედის მგელი... ამ ერთგულ დარაგებრა არა ერთხელ დაუპირისმირეს ცხვარი ნადრისაგან. მუშების ფირთხა ბაღაღული ძაღლებზეც ისე უფლეს, როგორც ცხვარს. თვისი ბრძოლა აქამბრული კარლობის მან, მალამის ადრეს. მტაცებელს ესმით ისინი... მოხციტ მუშების შავი იკუპაშვილი ყველაზე უფრო მტაცად არის გახარბული. მისი გარბილია ფარში. მან ბებერი არა ახალა მუშებისათვის სჯავს.

— თას სულ ბატონი იცნობს, რომელი-რომელი დედაცხვრის ბატონაა. მატანასა მტნობის იფთავია ჩვენს მუშებზედ შორის. მეც მაგონა... ამბობს შავი იკუპაშვილი. ჩვენ ვნახეთ ფარსაჲ ბებერი მუშის ქემე. ნააფრამბრძობელი მუშების დამოფინაზე გასაგზან რუხიფერის ძაღლებს ფერებოდა. ვაგაბებოდა ძაღლებს კი ვაგაბების აქმედის დამოფინებ. მათში მამაღად ფარსიკენ მიღწევდა გული... მაგრამ ამგვარად ისინი მოსესაც წავლენ...

გიორგი უზუნაპირის კამერები

ფერმისის ქრთმი კოლმურერი გიორგი უზუნაპირი კამერებზე სასურველი ვარცნიდა. ფიცი ვერაქმები „ლიდაგაჲ“ თვალბრალი იფდა და ვერაქმად იფონებოდა. შვაე თვალბრალი ვაგურებდა მღავე ტბის სანაპრეს. მის გვერდით სხვა ფურკამებზე მონამდენე „პუტოტა“, „ფერტაჲ“, „ჩანაგალა“, „ლიმაჲ“ და „ფერმარა“ შრასწველი პატაროსის საფრეველი ნახია მონებნი შორიჩლად გარბიდულუშენებ.

— ლეგაჲ... ამბობს მწველავი გიორგი უზუნაპირი — ვასულ წუნს ტუტში ზაჲი მოივარ. ამავე დროს ამა ლობარი ზაჲი მოიწველა ნორმის ვადამებდით.

— ლაპარაკის დროს ვიგორე ხელს არ აჩრებდა. საურველს ხალხსანად უსევამა მგერულ „ლადაგას“.

სოფელ ჯავახირის კოლმურერების მემკვიდრის ფერმამ კოლმურენ ჯიორგი უზუნაპირმა სახელი გაითქვა, როგორც სასურველი მწველავი და მშობლებმა ვასულ წუნს თორმეტი ფურკამებზე მიღებული

თორმეტი ზაჲი ვაგარსადა ვადაკამებოთ მუხარაჲ წველადების ნორმებში.

გიორგი უზუნაპირი მისულეულად გაიბრუნებულ თორმეტი კამერებიდან ექვსი სოფელად სავაგრო სასოფლი-საფურელო გამოფინაზე იფინავეს. გამოფინაზე მიდის თვით გიორგი. მან პატარასა შრამით მოიპოვა ეს უფლება. მისკოში გასაგზან კამერებს ყველა მუშებში ვანაპურებულად მწარეველები უფლეს. მაგრამ მან შორის გიორგი უზუნაპირი პირველი, რომელმაც ყველაზე უფრო მეტი სიფარეული უფლის ფურკამებზედა და ზაქებს.

სოფელ ჯავახირის კოლმურერებმა მემკვიდრის-მემკვიდრის ფერმებში 1958-1959 წლებში მიღწულ წარმატებისათვის იფინავეს წარბილგველი გამოფინაზე. თვითულ სასურვემ მართიდან სასოფლი ნორმის ვადამებოთ მიიღეს 195 სოფლი, ხოლო თვითულ ფურკამებზე 172 ლობარი რაჲ წამატებით შენარჩუნეს ნადაცე.

კოლმურერების თამგდობარე ნიკოლოზ ყოჩიაშვილი, მემკვიდრის ფერმის ვამეღ ვალბრას ყოჩიაშვილი, სოფელმდებელ-მემკვიდრის გიორგი უზუნაპირისა ერთად მიწაწილენებ გამოფინეს.

მაგრამ არა ისინი კმაყოფილებიან მიწაწილეთი

— მამინაირე წლის იქცობარამ — ამბობს კოლმურერების თამგდობარე ნიკოლოზ ყოჩიაშვილი. — 2900 სულად ვადამებოთ ჯგუფში პირუტყვის სულაობას.

სოფელ ჯავახირის კოლმურერების 10,000-ზედ უფრო ცხვარიჩაღლების იღაღებზე ატარებს ზაფხულს. 49 მუშებში და 40-მდე ნაგაჲ იცავს ფარს. ქარში და ავღარანი, დღისით და ღამით ფიხილად გუშაგებენ ცხვარს. ფარს მღმეღ მწარეველებმა უწვევენ მეტყველ გიორგი ნადრისმდელ და მესაქმელ ბაქნიკოს ნიკოლოზ ტალაშვილი.

— მომაღლე წლის ჩვენს ვაგურებს გამოფინაზე წახლავ... — ტყავი რუმენი ამბობს მემკვიდრის ფერმის ვამეღ სიმან ხოტბაშვილი.

— ახლა ამისათვის ფხილბობს ფარსი თვითველი მუშებმა...

ჯავახირელი კოლმურერი ამავე დროს მტაცულ სავების ზაჲის შექმნასათვის იბრძვის. ხუთი ათასი იფრის მიღწეად ექვს ათასი ტონა სავების მრავალ ქმნაზე. აავეს ახალი სახილგე კოშკები, ფარებები, ფერმები. ფერმისბირა ნაკვეთებში დაწინაურე მარწავლის თესვა. ეს ძირხვენა ნაკვეთი სასურველი სავების ღარბებასათვის.

საქართველოს მეცხოველობის სამეცნიერო კვლევითი ინსტიტუტის წითლმუქარის ბუნების მეცნიერი მუშაკებმა გიორგი კობახიშვილი, შვილი წელიწადი და გიორგი ჯგერელი, წარსოვლილი ადამებმა მარწავლისათვის თესობარუნეს მწვავე კოშკების შესანადგურად.

ჯავახირელი კოლმურერებმა 2000 აიღეს სულწარმა და იჩვენა. თვე დატყენეს. ახლა ისინი მარწავლულის მისავლეს მქინან.

— ბაჩაკალა თვეს მარწავლის, შირაკლებო!..

ვისლი გუყვარე

ღენისი მოქარანუ

ა/წ მაის თბილისში გამართა ხალხმრავლი მრგნტი, მამდმლავი ვ. ი. ლენინის ძეგლის სამართლის ჩაყენებაზე.

ცამ თქრის ფარსა ვაგამბოკია თბილისის თავსუმა მისია, მზის როგორი შემოხარბინება და მოედელი, ზღვა დროშების აღმართს საყვე, ხელგამებით ხელდება მოზრეტი სასოფლი-საფურელო.

ი. მოილანი, — ვინაც დაზვეგს თავზე დაზხარის, იგი გობრულ შრომით ასახლება ეს დღე ნათელი. არ ადგლის, სადაც აუბავა ძეგლი მაღალი, რიდით დაცემური ათებში. — რუსეთ ქართველცი.

ი. მოილანი... რამდენია ვინ თქვის, ვინ იცის, გულს სისარული განთიადის მუცელ ეღება, აქ შემოვიღია, აქ შემოვიღია მთელი თბილისი და საქართველოს ყველა კუთხე აქ იხილება.

თვალში სიციცების უტრობელი ნათელი იღვავს და მხრებს სანსავარი ნარაღობა ძალა უჩვენია. დღე...თბილისის აქ მოსულა უბანი ყველა და გარნობს. ერთხანად ვაგურათოდენე თითქოს ქუჩებში.

თითქოს ვაისმა ნაბიჯის ხმაც ვასასოფარი, გამინად იგი, უხვადედა და მოედ მოედენია. — და ახლაც იგი, ახლაც ისე, როგორც ცოცხალი, ამ ზღვა ხალხის წინ მოედანზე დღავა ღენისი.

— ლენინ! ჩვენს გულში ავიგია ძეგლი მარაილი! — ეს ხალხი გრავინავს, იფორებს მერე ბუნება და სირველი, სირველი, საით სადამდე გაპაგუფუნებენ ამ შემახილს დასურულულად.

ქუჩებს მოედანი და მისი თვალში შეკლიმის ქუჩებს, ბაღების მავანი ვართოდ ვადაშლილი. ხალხს ვუგენია, როგორც ტალღა ტალღას უშლილი, ღვადს მიმოქრის საქართველოს დედაქალაქში.

მაღე ღენისი ამ ბრინჯაოს მეკრდით დაღებმა, როგორც ყველთისის ვაგამებეს რირაგას პირველი. ხალხის გულია ამ დღად ძეგლის ამბები, ეს მოედანი კვარცხლბეკია და საძიარველი.

საბრძოლ ვარბაშვილი

ინოზ ჰაჭაპავა

იყავ კეილი, ზნემაღალი, მოსილი კლემწი. მომაღლებული განცხობიან უნახეს უმხობი. ქართლად საბეტაჲი საინფოტო მუნს სიტყურფში — წინანდლის ბაღში ვაგურჩქენილი ვარლი ეფემის.

საბრძოლ ბედილი, იმედის სიხვის მჭერტლი მთავარში, მაგრამ უეტრად მზე მოგატყვის და გაგაწამებს. არ შურბობია სიყვილამდე ცრემლი წაშაწამებს, შენი სიამე ჩაყენდა ციე სამარში.

დაპკარეჲ ქმარი, სასოება უნეტარისი. ქართველი ხალხის მეკლარია, დიდი მოყონი. ბეთტული სიტყვის ვაღაღარია და ვიფონისანი, გერაგა ხელით განცხობილი უცხო მხარეში.

ღღეს განცხვენებს შენთან — შენი გულის მფლობელი. რუსულ გენიის ბრყენივალე მზე — ჩაუქრობელი!

← ჯავახირის სახელობის კოლმურერებში ფერმის მემკვიდრე-მწველავი, გამოფინის კანდალტი გიორგი უზუნაპირი.

ყაბიროვან მხარეში

ბათუმისაკენ

მწვენი კონცხიდან

ყაზახეთის დასავლელი ველში,
ზედ ბურჭები
საფანტეით გაშლილი;
ველში იქით ცურდობდა სირები,
სურებს იქით
უდაბური ტაძარი...

ლაშქრობაში გამოსწრობს არმილს
მანდ ველთა სასროლით ვეება;
ვის დასავლს
საყე ხელის მავარი
ტრანშევი მიიჭვებოდა შრევიად.

ტანკო იკედ,
გაიქაძალად ჩათლუმს
სქელ ვაგონში დამწვეველი ჭუბილი;
სასროლითა მას იღელ ქართულს...
და ფრანგისკენ
გაკაპრ შაბარულხეთი...

ახლა ბრძოლა ბუნებისათა დაგვირდა,
არინის ლაბა დაბოლცეს ფოღვანად,
რომ გავლევებს დღუნდობელ კლანჭებან
ონსან თაყი უდაბრისა ალგან.

გახსოს ირთი
მეჭარანის მტკიცება? —
ამ ველზეზე ვერ იბარებს ყანა...
— იბარესო...

უბასუზე მისივ და...
მისი სიტყვა ებნე გაჩა ამაოლ...

წინაბრები გავიდნენ გუთისდღებში,
შენც გვირბა გუთის ტარი ოდსელცე;
გულზე მათი გულის ცრფლა გვიგმა.

ძველებური
„გუნებური“ თუ მოგვანა?!

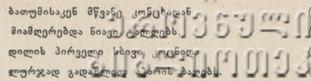
ყაზახეთის მოსაბლული ტატრობი,
მარის ბურჭები
ოდვან მტკიცებაშედილი...
ტრანშევის ძველი ბატონ-პატრონი —
ბირიკეზე მუჯარი
წარმეგრული არწივი..

ესაი ძერა
დავტვრა შვერდენს,
აფარფთად გაფანტული ბუმბული;
ბროლის ცინმა მოაღწია შინაშედც —
და დაბარ
მარის
მძღვარი გუგული..

დამწველი სახსისები წვილით
წარბიგენ ჩაბნეული ყაბირობს...
და არწივი
მყარი დღულის ჩრდილით
სურებს იქით გადკაცავა წამიერ..

აპაწლობით დამწვეველი ხისულცე
ამოქანდა დღდამისის ფეკერდან,
წინა მდებობს
ხილამაზით იფიცებს,
და ხმელეთი მოიაროს სტეფინია...

ზღლეს აბრუნენ
წინაშე მდებობს ბნულები,
უწყად ყოფნის კუმენი ორთქლდენა;
გვერდდა ხალხი
მჭრელ-ჭრელ თაიგულებით, —
და გილოცავს გახაფხულის მოფერნას!..

ბათუმისაკენ მწვენი კონცხიდან
მაშადობდა ნიაგი ტალღებს,
ოდლის პირველი სიბუხე კონცხად
ღურჯავად გადამოდიდა აჭარის ტახტებს.

ძილდობიდან იდგნენ ხეები თიოქის,
თიოქის სიზმარში ზუდვადან არეს.
ყვირტებს აპიბდა აპარლის სიბოძი
და ყვაილებით აქიბდა მხარეს.

და, როგორც წყლდნან ამოხტარ თევზებს, —
ვუძქვრდობდა აჭარის ზღვიდან.
აპარლის დილა აქიბს აპარლის სიბოძი
გაღმებულ ბავშვებით დიდა.

მუს მაღალ ხეებს თავს უფარცნდობდა,
გულს შორდებოდა ჭმურენა და დილა.
აპარლი ყვირტებს პირანს აცლიდა,
მწვენი მოსავდ მიაღმოს ახლად.

ბათუმისაკენ მწვენი კონცხიდან
მაშადობდა ნიაგი ტალღებს,
და მზე სიხვედით ნაწად კონცხად
ღურჯავად გადამოდიდა აჭარის ბაღებს.

კრწანისი მოსთონ

პ. მარიანიძე

ორთქალაში, კრწანისის მთის ძირას გაშენებული
მაღლი და ორსართულიანი სახასელ თაბული
წყების წინა კარბატობს მათაშევის საყურდებს
წარბაიგვანდა. ახლა კი ამ ფართობზე წაყურდობს
და შემოსვენებით მოშობას ექნავა საქარბივლის
სსრ განაღობის ხანისსტროს ნორი ნატურალისტ-
ტა რესპუბლიკური სადგური, რომელშიც 525
მოსწავლელა ვერტიანებულა.

აქ ნაგებუნა პრაქტიკულად ეცნობიან სოფლის
მეურნეობის ადგილ დარბს — როგორც მგებლობა-
მეგაბიობის, აქვე შემოსტენობა-მეცავალიობისა და
ზოოლოგია — მეცხოველეობის საქითების. გამოც-
დილი სტეპეობის ბავშვებს პრაქტიკულად აცნო-
ბენ თაბულეთი მცენარის თაბიერებებს, მათ
მოდებს, დამუბებს, ნიდავებს გაფორმებს და
სხვა აგრესაშეულებებს. სადგურში მდებობს მოს-
წავლებლს უდაბლუმს სახილო საგნების ათბიებ-
ბას, ფართო ნიცილომადიერ განათლებას აძლებს
მათ სოფლის მეურნეობის დარბში.

დავავი მ. პატარიძე და ნორი ნატურალისტები
სიამებით უჩვენებენ სტუმრებს თბილისის დღორის
ამ თბილა ექსპონატს.

ნორი ნატურალისტთა სადგურმა წესს პირვე-
ლად დაიბას კამბოჯის და კარბატობის კვლარ-
ტულ-ბუდობრივად, ბავშვები თაბლარბივად ეცნო-
ბიან ამ წესის უბირატობას.

მთორბიული ბიოლოგის სწავლების საქმეში
სადგური დიდ დამბარბებს უწყენ სკოლებსა და
სკოლისბარბერ დარბებებებს, აუბოლებს ნორი
ნატურალისტთა წრებს, უჩვენებს მათ ნერ-
გებს, ჩიოთლებს, დიდპეტკურ მახაღებს პირბერ-
ბის შესახებდა. თვეში ორჯერ ეწეობს ბიოლოგის
მასწავლებლებს, ნორი ნატურალისტთა წრებს
ხელმძღვანელობს და პირბერ-ხელმძღვანელებს
პრაქტიკულ სტინარბული მუშაობა. დღეცვებს
კითხულობენ მალაყალიფიციტური ლექციებს.
სადგური სკოლებს პრაქტიკულად ეხმარება სასკო-
ლო ნაკვეთების მოწეობაში. ხოლო ამ სკოლებს,
რომლებსაც საშუალება არა აქვთ მოწეონ სასწავ-
ლებლად სადგურ ნაკვეთი, სადგური თათბ ტერიტო-
რიალბებს 12 სკოლას, აქეთ ნაკვეთები სადგურში
მოიბებს 12 სკოლას აქი.

ნორი მუცავალიფა წრის ხელმძღვანელი გ. მასარიძე
ესაუბრება წრის პირბერს წყურებს კ. მამიაშვილს
და გ. მასარიძეს.

არბეზე დიდი შიბეცვლილება მოახდინა ნორი ნატურალისტთა წრის წყურებს წაყოფინება, შემო-
ქვედვინება მუშაობას.
საქართველოს სსრ ნორი ნატურალისტთა სადგური
ნაკავშირო სახილო-სამეურნეო გამოცენის
კანდიდატი. მწ წყურად მგებლობა, მუცავალიფის
და მეურნეობისა წყურებს წყურებს მოიბებს ეს-
საბატი უღლებს. ამ წყურებს 12 ნორი ნატურალისტთა
და ხელმძღვანელი მუშაპ მოსკოვს ვაგე-
გარბრბინან და თაბინია ექსპონატებით წარბლ-
ბიან გამოცენაზე.

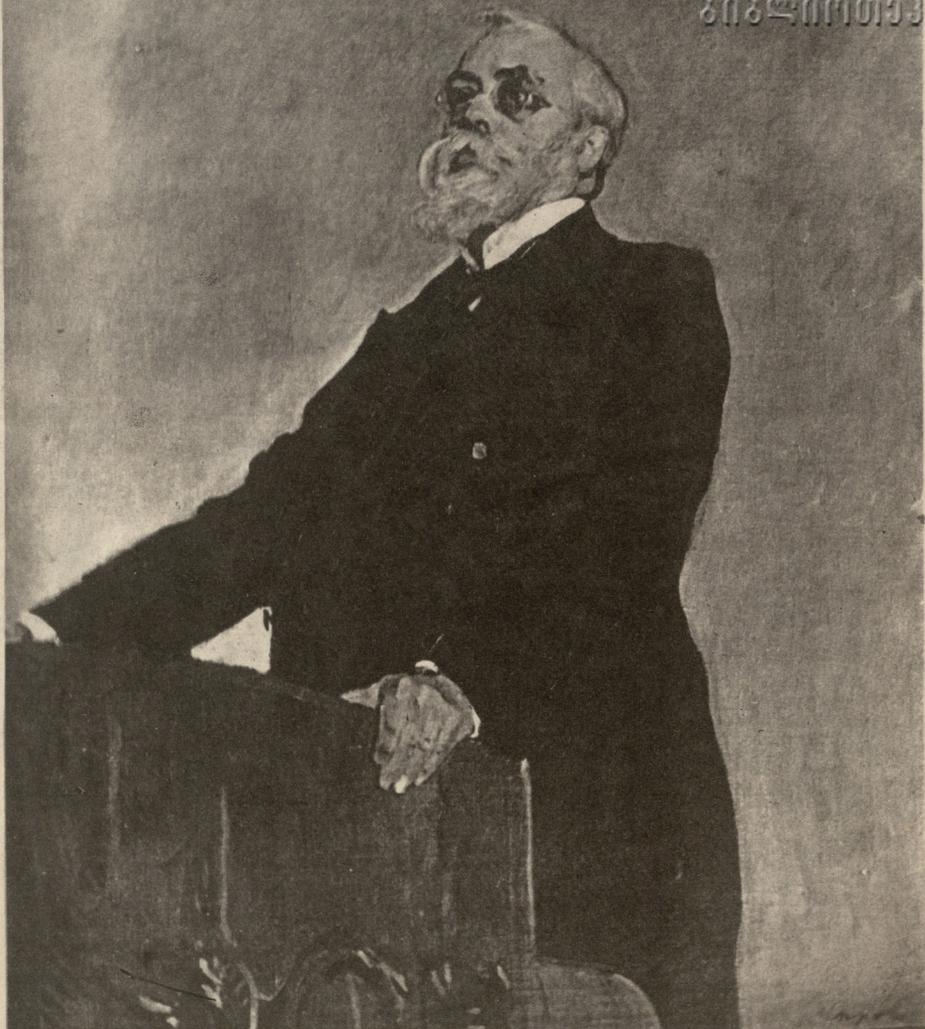

საქართველო
საბჭოთაო
საზღვაო

მ. მსტაროუხოვი. პეიზაჟი.

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ვ. სეროვი. — მრატორი.

როზირი უფრო გულბატონი ბედნიერებას

მირი მარსი

მედიკოსი ზ. ლუბიკა

დავფიქროთ ისე, როგორც ზღადაის იწყებენ
ბოლოზე იყო და არა იქამო, იყო კარგი შემთხვევა
ფულით კეთილად დასრულდა. მაგრამ ზღადაის
რამდენიმე დამამან უფროთადაც ცხვირისდავის
სქიდაცდა. ერთხელ კარბის მმარცხებლობაში გა-
მოიბადეს და უბრძანა:

— ძვირფასო ამხანაგო, საიბრია მერგებლობაზე
წახედო, დღე საკვირა უნდა დადევნებარო, წაბი,
ამხანაგო, მუხლი გახარბო!

ღამაზე, ცუდილი კაცს, რომელსაც კარდელ მაცუკი
ერბეა, არა უნა მადლიანი და არც იმისა, მხრები
აიხრება და წაიბიდა, რათა განსაზღვრებულდ მომზ-
ადებულყო.

ბუღალტერი კარდელ მაცუკს ამ ჰქუეფად ყველაზე
უფრო თავისი ხაზელ უფროდა, კარბადელთა კაცთა
იყო მიჩნეული და ახლა ის სინდონებში კი არ ამხ-
ნებდა, რომელიღ შემთხვევაზე მოვიდოდა, არამედ
უცნობი ხაზლის მწიგნობარს. ხელს ხაზა ქარ-
ბაში აქ ის ყველაფერს შეიქცია, კარბის სახელ-
წოდება საუფრობი სავარგებლო. მაგალითად, კარბი
და ჩანაწელი მქონდა. ყოველი წიგნის თავისი დანიშ-
ნულება გაჩნდა და ცხვირზე უზრუნველდო მოიფი-
და. უფროდა ის კარბი საქმეა, თქვენ რე მომეც-
ითო—სადღაც ჯანდაბალი აჯგებინა.

მერიღ დღეს იგი უკვე აღმოჩინდო განჯე
მიმარგებდა, ჩიბების გავლით, დილის საიტი-
ლით და ყველაფერს სურნელბოლო ტუბებოდა,
აღუღალტერბოდა არაფრია ამის მხახვი ის არის,—
ფიქრობდა ის—მაგრამ საინტერესოა, კიდევ რამ-
დენი ხანს უნდა ვიტყვიან?.. თითქოს ფიქსა-
მელოდ მიქცეს და ჩემდადნი დაძმობა... ამ
ფიქრებში გაბორობდ მსუბუქეს მანქანა იბარბოდა
ჩაქუეფობდა და ეტყე მახლობლად გაჩერდა. მაქნა-
ნი და განმეოდდა კუბანი კაცო, რომელიდა თავისი ხა-
ზელბოლო ერთი შემხედებოდა მუხს წაყავდა. მა-
ცუკმა მის კეთილად:

— ამხანაგო, შემთხვეობა შექდან შობინაა...
— აქუეა, უფროსი ბარბი, მაგრამ იდობი რა ბარბი
მაქნაქნაში ჩაქუეფი, შოფერი მიგაყვანიო. მისთვის
სულ ერთია, მანდ იქით მიდის. როგორც ის კაცო თავის მოუფრია, შოფერმა თვლი
ჩიბისა ახალ მხარბინა და კეთილად:

— ვინა ბარბი შემთხვეობაზე რაგომ მიდობინა?
— მე კარდელ მაცუკს ვარ, დროებით სამუშაოზე
მიდგარა—გულუბნებოდელი შოგრა ბუღალტერბოდა
და თვლი გაყავაზე ხეგბს, რომელიდა დანჯარბოდა
გაიგებოდა. გულში კი ამგებინოდა, თუ რამდენად
შეიძოქდა ვნა.

კარბა ხანს იარბს, ბოლოს როგორც იქნა მიად-
გენს შესახებულად სადაც ისინი ვეგუბენ? შიბარბის
ცნობილობა, რომ საიტირდო მხარბის ხეგბარბის
მოყვარებელი ხაზლი და ახლა ამ შოფერბაც ასე
მიზარბია გუბავს:

— რას გავფიქრებ? ვერ ხედავ ამხანაგი მაცუკი
მომეცაქ?

— სიტყვების გაყვრბაზე ვეგუბა გამოიბოდა და
ხელი ჰქუეფად მოტყდა. იმისა—გაიფრია მა-
ცუკმა,—თავარბინაზე ამას ქუედა ტოტობა ძალიან
სიკრბებება მუხებში და ჩემი მოხსენად მითი გაე-
ხარბადა.

როგორც კი იტარბა ქუეშარბის გახდდა, მიიღეს
ბუღალტერბოდაზე წარმოდგენული ჩიჩქოლი ატდელ.

გულუბნებოდად მიგარდა და მხარბისა, მოვი-
და! აუღალდა. გამხარბი კაცო, რომელსაც ვეღ-
ფრბი შეიბინეს ის ხმამაღლი, მოვიდა! კინდ-
ღარიბად ნაყენებითი გამოხატა.

გამხარბი კაცოც, სხვათა შორის ბუღალტერი იყო
და წესრიგ, რომორც ცხოვრბოდა, რომელიც მთელ
თავის დროს ზედღებებში ატარებდა, არამდომ
განმარბინების წინ თითქოს სხვათა შორის უბნაა:

— თობი თვლი და უფრო გამოიბი, ბუღალტერი
მთელი იმედი თქვენზეა, თუ ახალი დირექტორი
ჩემი აქ არ კოვბინს დროს მოვიდეს,—უბი იბი. შე-
შობა წიდად... სულ ეს ამბო უტრბოვბოდა.
ხე მიიღო, ის ერთი იმბათავინა, ვისაც ვეგუბე
თვლი და მახლობლად უნდა აქუბს. იცხდით, ყველა-
ფერი ჩიბეზე უნდა იყოს.

ამ ლამაზიბის შემდეგ გამხარბი ბუღალტერის
მთელი რაზე თვლი არ მოუხსენებდა, აღფრთხილბო-
და! თვლი რომ დროს ვეგუბე, რომელიც მთელი
თავის დროს ზედღებებში ატარებდა, არამდომ
განმარბინების წინ თითქოს სხვათა შორის უბნაა:

— თობი თვლი და უფრო გამოიბი, ბუღალტერი
მთელი იმედი თქვენზეა, თუ ახალი დირექტორი
ჩემი აქ არ კოვბინს დროს მოვიდეს,—უბი იბი. შე-
შობა წიდად... სულ ეს ამბო უტრბოვბოდა.

— დაბე, დაბე, დაბე... დიდღებულბო ბუღალტერი,
—სწორად მხახვიბის გამოგზავნის ექნა... ისე კი
ახლაგარბა მის, რა გაქნაში ხაზელ ვერგებობა
ჩიბ უფროდა უზრუნველბოდა გამხარბი ბუღალ-
ტერი. მთელი დროს იტარბდა, მთელი დროს თავისი
ხეგბი და მისი ხაზის გამოიტყველებოდა, ხოლო როცა
მისხალბან მიზარბარბი ამოჩინდა, იგი სურბოდ
შეიცვალა. ფეხს მიიბარბა უფროდა, აღფრთხილბოდა
და მთელი დროს საკლავებში. ამბობს მომეცად სურ-
ბოლოდ, რომ დროს და შედის რომ არ შეეგინა,
მისხალბან ვეგუბე თავისი თავი.

— კარდელ მაცუკი,
— ეტყვი არ მიზარბინა—აღფრთხილბოდა ბუღალ-
ტერი—როგორ ვეგებდობოდა ხანს მძიმბინდა... გე-
ლით და ვეგებ ვეგებდობოდა დიდი ხანის ყველაფერი
შეიქცია.

— აქ რადაც სხვა ამხევი უნდა იყოს...
— არა, სავარგებლო კი არ ვეგებდობოდა,—
შეასწორბა ბუღალტერმა. ჩემი ეს ასე ეტყვილი.
ყველაფერის ყველაფერი გაჩიბადებოდა ვეგუბე,
ყველაფერის მხადე ვართი ვეგუბე უბრბოვბოდა
სამხარბინებლობა მიზარბინებოდა რაც შეეგბინა აღფ-
რთხილბოდა გესა, ხანს ჩვენ რე მოგვკითხბოდა. მხახვი-
ბოდა მანდ მერგებლობა. შოგა დრო და ვეგებდა
შეიქცია.

— დროერი ჩემი უფროსობა ხომ არ ექნება—
ზრბოლობაზე იტარბდა. მომადღებებს კარდელ
მაცუკი, იგი უკვე მისეგბოდა უწილი ბუღალ-
ტერი, მაგრამ ფიქრზე ნიდაც ვეგუბე გარბინობა.
სინამდვილე რომ იტყვის, მას კიდევ მიქცინა, რომ
იდიდღებულბოდა, მხოლოდ მიღ-
ბის მისეგბოდა ვეგუბე
ფიქრებში უფროდა ვეგუბე
ფიქრებში უფროდა ვეგუბე

— უკვე შეგატყობინეს, რომ
მე მოვიდებოდა.

ბუღალტერის რადაც ჩასწუდა
თვლი. „არ შეიქცევა“ ვეგუ-
ბინა მან—ახლა დამფრთხილბო
თავი, როგორც ვეგებინა ვეგუბე
არ შეუტყობინებოდაო—არ
შეიქცედა. ფიქრბი შეგატყობი-
ნობა—არც ეს იტარბებდა.

რამდენიმე დროს
ბუღალტერმა და თან ცდილობდა
და მიზარბინარბი პასუხისთვის
თავი აურბინებდა.—როგორბო
ცნობის ჩვენ ვეგუბოდა. შოგრა
ჩიბარბი მდობრ სურბოდა.
რომ რამადელი ვეგუბე
ხედა.

— თობი, ჰო... გიბინდა მაცუკმა... თუ თუ დან-
ვეული ხანა შეიქცევა მაცუკმა...
— რათა თქვენ... მტრბოვბოვბოვბოვბო
ქუეფი არბრბის არ შეუტყობინებო. მართლა, იმეგინებ
ამბობდა, რომ წარბი ვეგებდობოდა თქვენ.

— მართლა რადაც არ მახსოვს, თქვენა იცით,
ჩემივეს კარბარბი იმეგინე ხაზლი უფროსი ხოლმე
თავის, რომ დავეგუბა ვეგებინა არც არის.

— დაბე, დაბე, დაბე... ესე აერბა ბუღალ-
ტერის.—ჩასავტრბოვბოდა ვეგუბე... არამდომ მარბო
ეს ერთი სიტყვა ხან ნიშნავს აქ იყო. ექი მამარბი-
კაც არ დაბეს!

ახლოდ საუბრობი როგორც ვერსა და მუხეს ში-
რის გამოხატობა ხოლმე ისინი მიამდევნეს მის
ბარბს, რომელიდა მერგებლობის სამხარბინებ-
ლო მოითავებებოდა. სწორედ აქ შეეგდა ბუღალ-
ტერი თავისი „აღფრთხილბოთური ჩანაწერბი“ გამხარ-
ბინებულბოდა წუხელ დამბო რომ მოვიდა თვბი, მან
სამამდინებო ადამიანის ჩამოიტყველებოდა მთელი

— ხომ არ იმეგინებდო მიმდინებო ამგებინებოდა
წიგნების დავალოებინბაა? ის, იქნებ, სამხარბინებო
ამგებინებოდა ვადათავებობა გენბავ? გიბოვბო
მიმდინებოდა.

ბუღალტერმა ვადათავებობა სტუმრის წინ
აურბინებოდა ბარბით, ზედღებანი ბარბით და
ბოლოში დადავდა.

გულში იგი გამარბეგებბის შეიბინდა „დახე-
და—ფიქრობა,—მნადღებოდაშეიქცეობდა ვა-
დათავებობა ჩამოშოვბინებოდა შობის დიდადნი
დღის მუხებზე—და საქმედა გაჩიბადებოდა არა,
ვიჩიბავბოდა მე ასე ვერ ვეგებინებოდა მე ჩემი ძმბო,
განათვბობა მიბინობა. მაგრამ ეს რა ზებინა? იმეგ-
ინებოდა რომ დროს და შედის რომ არ შეეგინა,
მისხალბან ვეგუბე თავისი თავი.

— ბუღალტერის თვლები ამხანაგს
— ერთი-ბო... მამაციბო... თქვენ ჩვენს საქმე-
ბი რეცხვივბო?

— ილიდადა—წამობინა სტუმრბამა.—ეს არბი
ჩემი სურბოდა ვეგუბე იცით, როცა ვიბო ბოლოს
ხაზლის შეეგბინა მხარბი და შემთხვევბოდა ვეგუბე
განათვბობა მიბინობა, იტყვის ბოლოს, სინამდვილედა
ბარბი დამბარბო მთლიანბოდა ხოლმე. იგი, ნიდაც
უფროსიბო ვეგებინებოდა, მამინ ერთთავად მამბო-
მიგებდობოდა!

სტუმრის ქალბედბის ჩაფრინდა, მან ასწი-
რბოდა მთი, მან თვლითი ვადათავებობა. ილიდაც
განჯე ვეგებდა ვეგებდა ბუღალტერის კი ამ დროს ხოლმე
ცუბოვბოდა. ერთი მარბი მას სინამდევნებდა, რომ ამ
კაცში ნაყოფისო სული იტარბო, შობის მხრბი კი
—ეგრბინოდა,—დირექტორი“ ჩაბიე შეეცდებამ
არ შეეგუბებოდა რადაც მიტდელ მომდინებოდა
აჭრბინებოდა ამ ქალბედბის, ტუბობა თვის სტუმ-
რის გარბინბის თვბი. ხოლო და ბოლოს მიგებინებოდა
განწყობილობა თავისი ვადათავებობა. საქმე ჩამი-
გდარბა, სტუმრბამა ერთად იყუბა საბუღალტერბოდა
საკმეების ქუედა. ახლოდა კარდაც გამოხლოდა
ყველაფერი ამგებინა და უფროდა ვადათავებობა
აჭრბინებოდა, რომელიდა სისხლი უფროსი ხოლმე
ბუღალტერის. წუხელს გამოხედებდა იმის ხე-
გბი, რომ შეეგებებოდა ადამიანები ბუღალტერის არბე-
რბა აქ თვლიან და წიგნის მატდელად ნათავბო,
ის დროს, როცა ბუღალტერი ყველაფერს თავი

როგორ კარგად გინახავდა თავს. მასწავლ უთავო-
ნებური კონსერვების ხელს და წყვილ მტკრივდომ
დაღუბნებში. დამ ასახა მდგომარეობა არ შეუ-
ძლია ჩვენ სრულყოფილად დავეყენოთ კარგ რე-
მიდიან საჩუქრად და შევიკავოთ მაცდეს
მანქანაში ჩავსვამო.

ეს კაცს მშენებლობაზე მიიღო. მაქინადაც
გადიწილდა და ფხვირ ვაგონს გახს. ასეთი ჩვეუ-
ლები წყნად დამ ასახა მდგომარეობა არ შეუ-
ძლია, არ უნდადა მაქინაში მოცდებულყოფი-
თადაც, ურთავო როდით ვერ ვაგზავლდეს მშენებნი-
რების ფხვირ ვაგონებში. როცა მშენებლობის
დღეობით უკუბრუნდეს მოადგა, მოუხიდა დახანა,
რადგან უკუბრუნდეს სწინდადა. გაფთხავა: „აააააა
დახანა მომთხოვნილი ბერიკაცა მხოლოდ უნა-
კურავ შედეგად თვალში დახანა მოითხოვნილ
ჩემებს და აბრუნდეს!“

— რა, არწყო, მთავარი მკობრიდან შესვლა
აპირად გინდავინახო? ვახანავა, ვახანავა, და-
ვაგვარავა... სავეყურის მიღება ვი აბრუნებრეს
სწინდა ასე. ვადავას, ვაგარე...
— მოუხიდა საღვთის სიტყვებმა არც თუ
გახანა არწყო? და მან გამოაჩინებლელ ტო-
ნით წარსი.

— რა, გამოცდილი ბრძანებებით, მია კაცო, მკა-
რის დაწვრილობა არს თბავილ, ჩვენ მარტოვე
დავინახავთ ჩვენ მხოლოდ და მომთხოვნილ ვე-
ლი და შესვლა ახალი დარტყმით დაგვი-
ძლია. — მკო, არწყო, დარტყმით არს მკამქანა
აბი ვერ შემიძინა? — მოუხიდა ვუმოხილდა
ჩამბრა ჩამბრა... — კრავ დახანოვო: დარტყმით
ყოფილყოფის მანქანა დახანა. ჩვენ უბედობრი-
ვად ვიქნა ვიქნა არწყო, ვეცხვი, ახლა კი
განწი, ღმრთვამ ხელს მოამარბავს.

ეს კაცინამა მუდოდა გეგავა ბერიკაცს ჰუბის
სწავლებლობის, გამოეშვიდობა და გვა გარდა.
მოდის და ფიქრის: იტყუა შენი წესბრილი. პატარა
მშენებლობა, მოცა კენჭები და მომთხოვნილ და-
ხანა, აქ ყველაწარსი ხელს მოკლავდა. კეთი-
ლი, მოყურებელი, ყველაწარსი გნახავი! მან ღმრ-
თვლი ჩაიარა, საწყისობაზე შეხვდა და კარს ახ-
გამოლა, არც შეუყოფნებდა.

— ვაგარეობა, მგებობა! — მიმართა სწავლის
გამგებ... ერთი მთლიან ზერს როგორ ნიშნის
კაცს.

სწავლის გამგებ უფროს ადამიანს სათვალავის შე-
მიღაც შესვლა და წაიღებდა:

— თუ ფიქრობ, რომ ღმრთავით მთავარი მივეც, მა-
ნილადა შენდავინახო ბრძანებებით, თუ ვიქნა, თუ-
ნადა მხოლოდ ხელს საწყისობა და დავა გავიქნა.

— თუ შესვლით ვახანავა ხერხები მე არ გამო-
მდებდა. ისეთი მომიტო, მართლაც შენი ხას აგვადეს,
შეველი.

სწავლის გამგებ მძიმად ამოიბრია, მარცხ მანინ
საილადაც მოითხოვა. შეველი და ქმლის
ყოფილად, რომ ზერის ვალტეს შევედეს.

— სწავლის გამგებ უფროს მიილადა ყუბისის ტუან,
სანამ იგი ოსიავდა, ტუნებმა ზემოწარსი ვაქანა
გამგებზე ორი ხანაწინისი და კარგადა გასხლტა.
მკო... — მიილადა მთავარი დაველიანა სწავლის
გამგებზე... მიილადა მარტო კი ყოფილბარა ყველაფერ-
ში წესბრივი უნდა იყოს, მკო.

— რაც მართალია, მართალია! — ვაგარეობა უც-
ნობა... — ჩანსწერი ყველაფერი, რაც ვაგით.

— სწავლის გამგებ თავი შეურაცხყოფილად იგრძობა
— რა მასწავლელ, თუ იგი? ვაგით ხანაწინისა
რა ვაგარეობა ხან?

— ჩემი ვაგარეობა — მაგვიკა.

— მკამა აქ აქ მომწერი ხელი და მკობრ ზერზე
ვიდარე არ მოვეყრდნება. სტუმარი კარგში შე-
მოზიბოდა.

— რა მთავარი მომართა, სახარანსების დაქალისი
ხომ არ იგრძობა?

— სწავლის გამგებ ხელი ჩაიქნა:

— ისეთი დანაქალისი მკო, რომ ღმრთვამ დავა-
ფურსის აქ შეხედეს ხანეს ყუბით იყო, ახლა კი სწავ-
ლის უფროსი ახალი საგროლოდ ვი ჩემი და ვიქნა. რა
შეხედეს ჩამდენ ხელს მომართა მთავარი მკო.

— კეთინა კაცს საწყისობაზე ვაგარეობა. მთავარი
ქმირიდან რომ შევესულიყო, — ვაგარეობა ის, —
სამმართველის მუშაკები დიდი ამბით ამწერიდნენ,
თუ როგორ არჩეულიდნენ გეგმა, ვაგარეობა მკობრ, თუ
საილადა არის მთავარი დიდი მომართა მკობრ, მკობრ
ყველაფერს მუშების მუშებლობის დახანა
დაღმდენ. მამივე ტავითი რომ არ უფროსი, უცნობმა
მხოლოდ ნახანა დიდაცა, დანაწერილი კი ხს ქვემ
დახლა. ქანაწინი ვაგარეობის ნახანა და მტკრივი
ამწერილი ტრანსპორტით ის მართლაც ნაწილად
მოხილდა ვაგით.

— ახი ნახანის ვაგარეობა ვერ მოხარბა, რომ სამი
ყმწავლი შეწინა: ყველს მთავანს მასწავლ ფიქრის
გადელი, ერთ-ერთის კი ხელს უკობრ ხანეს ვაგარეობ
სწავლის, ახალ მიაქვთ ნეტავ ვი ფიქრებმა? ჩიხისთვის
სწავლობაში? და უფროს ყმწავლობის გუყავ კვლ-
დავალ.

ყმწავლობა ვაგარეობა ღობეს ვაგარეობა
და მშენებლობა დავმწინე. უცნობმა მია ახალი
მშენებლობა ორსაწავლობის ხანდა წამოვიტა. ერთ
მთავარ, მამო წინის ადგილზე, მამოვეც დალა-
მიწვიტა და უმწავლ ქმირით ჩამოვეცხე. მხოლოდ
ჩანდა პატარა და მართია. მესამე წახანავა შევია
და დიდი, მკვირვლილი ზომური თვალისი ჰქნა.

— ვაგარეობა ბიჭები, უმბარბა ხომ არ
გინდა?

— ყმწავლობის ვაგარეობა ამრწვით შევათავლიერა უც-
ნობა.

— მომართა? შემიძლია... ცვლა ჩავეყრეს? —
კეთისა ქმირინამა.

— კაცინამა შეუშვიტობის შეხება მის. ბიჭებმა ვაგარე-
ობა.

— იმ, მშენებლობა! — შეწინადა პატარა, მარცხ
ბიჭმა. — ციდან ხომ არ ჩამოავიდობლავ? საქმე
ისე უნდა ვაგვიკო, რომ ცვლა უაქვლობად ჩავე-
წინარე. სტვინარად ფული ვაგარეობდებოდა. როცა
ჩავეყრეს, მერც თუნდა მხოლოდ დიდი აბრუნეს,
არ ჩვენ არც ფული ვაგვიწვლია ხელდაც და აგავს-
ხელს წამოვიტოვებ მოუპირბოთი. შევც ვაგარეობა
ღმრ სწავლად ერთი მოსულელი ვაგარეობა. მია,
თუ გინდა, დიდი მიმწავე, ჩვენ ვალს არ ვაგვიტოვებ.
მხოლოდ იცილდ, აბიავითი ნორმები მოვეყრე-
ნა! — ვაგარეობა, არ მოვეყრებოდა.

— კარგი! — დიდიმანდა უცნობმა. — მხოლოდ ეს
მოითხოვია ბიჭები, უკონად მშენებლობა აღმდე-
მკვირვლი თვალმანამა ჩაიხიბობია, ხოლო მია-
ტარა, მარცხა ყმწავლობა ურთიფის ნიშნად თავი
გავიქნა.

— ალბა რა სათქმელია? მშენებლობაზე ყოველ-
განსაზღვრად თვითონ ვაგარეობა ხელს ვაგარე-
ობაზე საქმეს შეუდგა. უცნობმა მომწერი-
ვლობით და ხანაწინავე ჩავე-
გული და მალე მათ შორის ვულითად საფარა
განა. აღმინდა, რომ მშენებლობაზე სტვინარა-
წინარა ხელდაც არანს სტვინარ, რომლებიც კცრა
დაღმდებდა მუშაობაში აბრუნეს და ისეთივეც —
მოდეს დღეს არც ბურჯის თვალს აღმწერილ. ამ-
სახისმა მუშებების დრო მოვიდა და ძიხნი სასა-
დაილადაც ვაგარეობენ. ყმწავლობა მისი, რომი
და ლელ შეუცუტვის. კამის შეხედე ხანაწინარდა
ურჩილად მუშების ვაგარეობა გასულად და ასე, შე-
მწინელიდა ვაგარეობა სასაღვთისად.

— ჩვენ მუშების სიკეთე ვინდა, — არწყოდა
მწვინელითად ბიჭი. — ყველაწარსი კრავად
ვალე — და ყველაფერი რიგზეც იქნება ყუბისად
ჩვე შემიძინეს, რომ ნახავთა და ასე ყოფილბარა
სამწავლოდ ხანა, ვაგარეობობით ნუ დავაგვიტოვებ.

— არ დავაგვიტოვებ. არ დავაგვიტოვებ, — დატყ-
ვაბობენ ამხანაგად უფროსმა და თან მშენებლობის
სამმართველობაზე მიიწვიდა, და ამ, ხეგმა ხომ
სასწავლებლობა — სწავრად იმ დროს მთავარ სამმარ-
თვლობა როცა ორი ახალი მგებობა — ერთმანეთს
მოკლავდებოდა ბუღალტრები კარგში იდგენ-
და და ხელს არმოადგენენ ერთმანეთს.

— თქვენ ერთი პატავი დაშქვით! — ძუღრწი-
ლებდა წყროლა, — უადრესად ხელმწიერი ვარ მა-
ტონი დარტყმითი.

— მიც ასევე, ბატონო ბუღალტრის მხოლოდ
შე მოსულად დარტყმითი მსახივრ
— რომსად დარტყმითი მსახივრ
— ხომ ეს თანდალბობა? ბატონო, კეთილ მიაქვია
ხომ იქვე ბრძანებლობა — ასე არ არის!
— უფროს თანა დაღმდებია. ამ დროს მათ მძიხ-
რადედა კეთინა ერთი, რომსად მთავარი თვალისი
გავეწვლიდა. მან ქმარმა ნახანა ქონდა ვაგარეობობა,
ბიჭულა და ღმრთობა თქვა:

— რა უფროსი დაშქვითა მიც კაროდ მიაქვია ცერა
დაშქვითა დაშქვითა? — ვაგარეობა. — ვაგარეობა
მშენებლობა დიდიმანდა ვაგარეობა. — ვაგარეობა
ტვინა კი ვულს იტყვარბობა.

— მამოცხვი, ბერინ, არწყო, თუ ვიქნა მომთხო-
ვნილი ვაგარეობა დაშქვითა! — თუ შემიძინა
მთავარი მშენებლობის მშენებლობით თუ შეწინე-
ლობის ახალი დარტყმითი ვარ.

— ვაგარეობა ვაგარეობა. მთელი სხეული თუ ვაგ-
ცანდა.

— მამოცხვი... ი... ც... მარცხი, აი, აი ბატონო
დარტყმითი

და მან ბუღალტრის მამოცხვი მოითთია, რომ
მელმაც თანაგანდა მიტოვებ.

— სრულად ვარ, მე ბუღალტრის მამოცხვი ვარ.
მე აქ დროებით საშუალოდ მოვიდა, რათა ცრტა
მუხლ ვაგარეობა, როგორც ქარანაში მოითხოვს.
ვაგარეობა ყრულ ამოიბინა და რაგორ ხელი
იტყავა.

— მია, მართალი, ამანავა მამოცხვი, ბუღალტრ
გულე, თქვენ ახლანა ვაგარეობობის ბუღალტრ-
რიდან. ხომ ვერ მიტოვებ, რა მგებობარბობა იქ
სამწვიდია.

— მშენებნი მგებობარბობაში აღტაცებით შევა-
ცანა სიტყვა მამოცხვი. და კარგი ჰქნა, სწავლად ასე
მომ უნახებია, რაგან მის კილაგეს დამხმის ხანერ-
თხე უბედობრივად. მაცდეს სიტყვებმა რამდენად
გამგებზეც სახარლო.

— მე არ მოველიდა... — სუსტის ხანს წამოიკეთნა
მან.

— არც მე მოველიდა... — ვაგარეობა დარტყმითი.
ყველაფერი ისე დამთავრდა, როგორც ზედაპარ-
ში. ბერიკაცი, რომელიც ვახანავდებოდა დარა-
ჯობადა, ბენსივად ვაგარეობა, რაგან უკვე დაშქ-
ხურებოდა ქონდა იგი. საწყისის ვაგებ მგებონის
სამწავლობაზე ვაგარეობენ, რათა წესბრილად ვაგარე-
მუშავებინა ხელდაც, მათ, ვინც მშენებლობის ყოველ
ფულს ურცხვდა. საწყისი სათვალავი, მთელ ბარგი
აუტრის ხანა წყნობის, რაგორც მშენებლობაზე,
მხოლოდ სახსამომწერი მოკლავდა დარა. მათ მიერ
მშენებლობა არანსამომწერი მოკლავდა ვაგარეობა. რაც
შეიქნება ღამბა, ფულით კაცს, ის ნაწილად მშენებ-
ლობა ვაგარეობა და საწინადად ამოიბინა, რომ მან
და დარტყმის ტრინარა ვაგარეობა აქვთ, ერთი სიტყვით
ყველას დამახრებლის მიმდებელი მიწველა.

— ვაგარეობა ბუღალტრმა რადა მქნა! — ითხოვას
მითხოვდა.

— ვაგარეობა ვაგარეობა მან ახალი სამკლავებით
იყვალ.

— ზედაპირის ბოლოც ეს არის.

თარგმანი
8. სხალტკემ

სოფ. ალვანის ხედი.

ჩვენ უპივი

ქ. ქარლემუილი

1920 წლის გაზაფხული იყო.

მტკარების ფარეზებისა იდგა სანდომინი სახის ახალგაზრდა ქალი. ცილ მხარეს ჩამოხედული მის ქერა თმის წიაგი ეძიებდა. ის გარდაცემული გასცემოდა აკეთის ედლებს, მის მივებს.

ურბანის კამული ველებზე გარბული ქალი აღტყბით გახურებდა მწერვალდროულად კაცების მხარეებს.

ის სიცხარება ჩამოიყვანა საქართველოში. — არა, შენ ანე არ აფიქრია შენი შრომითი კეთხი — თითქმის ეძვრებოდა, ისე უთხრა ქალმა მის ვაჭრობა მაგამ მხარბეგულად ახალ-გაზრდა მუდგუნებ კაცს, რომელსაც ცოლის აღტყბება ახარებდა.

ახალგაზრდა ინფირის დიპტიკი ქადაბის ათი წელიწადი არ წავა შობილით მხარე. ურბანში სწავლობდა, იქ გაიცინა და დაუმეცობდა ურბანულ ქალთაშორის სადგურა ნიკუბისა და ახლა მათთან ერთად შინ ბრუნებდა.

ალვანის ვიწრო ირღოლებში ქრიალით შეგარდა მისივე დატვირთული ურბანი. დიპტიკის შრომა მისთვის გახიფხილდა. დაიანახეს თუ არა დღეს ბნის ურბანზე შეიღო, ვადავებოდა, ვადავებოდა. მორეკლამით ჩამოაგრძობდა ხელს და ცნობისმოყვარეობით შეტეხდა მათთვის უფნის ქოლს. უფრო შორს წავიდა მათი განცდილება, რომელიც მისი ქალი ექმნი იყო. ქალი ექმნი მათ არც ენახათ. ამდროს მეტისმეტ მოყარბლებს ირდინებდნენ მის მხარეს და ცოცა არ იყოც ცეკვის თვითრეაღი უცქერდნენ. — კალი ექმნა? — თვითრეაღი მისი.

მეორე დღეს უკვე მიეძმა სოფელმა იცოდა, რომ მათ სოფელში ექმნი ჩაიფიდა. ვისაც საქმე ჰქონდა და არა ჰქონდა, ყველამ იმ ურბანის ახალგაზრდის მოყვრა თავი, ხალხს სადგედა დაჩინებდა. ყველა მოუთმინებლად ელდა და მის გამოჩენას.

სადგედა ენერტიულია შეუდა ვაჭარულ საქმეს. მისმა მალაძამ მიქალაქობიერება გრძნობამ დროა გაშალა.

ექმნი ჰქა საქმიო — ფრიალდა ის და თან მწორეულად ეფუძლა ავადმყოფებს — მთელი სოფელი შემოიარა, ყველან, სადაც კი ვაჭარდა, რომ ავადმყოფი ყავებო, მიიღოდა, მკურნალობდა, დაიციებამ აძლევდა. მიოკლ მანდო ქართული ენაც სწავლავდა და ხალხს უფრო დაუბოძებდა. მისი ავტორიტეტი იმდენად გაიარა, რომ მთელი სოფელი მისამდე იქნა პატივისცემით განხილავდა. ვაჭავა წლებში...

ალვანი ცხოვრების სწავლ დინებას ფეხსავდა გაყავა... თუშენი არინდელი ჯადვის ტერიტორიაზე მიიფარებულ უნებნად ცხოვრობდნენ, ეს მდობრ აწილვებდა ხალხის მომსახურებას, რომორც უტურბული, ისე ვაჭარბეობის ფელსამისით. ამიტომ პირველ რიგში აუცილებელი იყო ამ მომადრებული ურბანის დაჯგობრება — ერთად დასახლება. მართლაც მოიწვიეს ინფირები, შეადგინეს სოფლის დასახლების გეგმა და ამ გეგმის მიხედვით ხალხმა დაიწყო გადაახლება ახალ ადგილს. სოფელი ელვის სისწრაფით გაიზნა. ცხრა ვერ-

ტიკალური და შვიდი პირაზონტალური ურთიერთგადაცვლელი ქუჩა ამშენებეს ალვანის პირას ხეხილის ბაზში ჩამდგარ ალვანს. ყოველ ქუჩას ჩადეს პატარა რუ. სარეუვამ სისტემამ ხელი შეუწყო მეხილუობისა და მევენახეობის განვითარებას. თუ საბჭოთა ხელისუფლების დაპყრობამდე ალვანში ხეხილისა და ვაჭნის არ იყო, დღეს ეს სოფელი განიქმნელია ხილისა და უფროსის საუკეთესო გარემოს სოფელი. რაც უნდა დიდა გვაკლავს იყო, სხვადასხვა თვისების მწვენიდ გამოიყოფებოდა.

გეგმიანად დაახლებულ სოფელში შესაძლებელი გახდა ქუჩების აშორება, ფართოდ გაშალა სამედიცინო მომსახურება განასა თესპროლონიკი კრ-თელმურხობელი საავადმყოფო სტამბოლური კანტინით, ტუბსანსტორი, სკიფში პუნქტი, საავადმყოფოსა და საექიმო პუნქტის შემოღება წინაპირობებს აწ უკვე ხაზში შესულა, ჰალარა, მაგრამ მათთვის დიდა ენერგიით აღსაქვა სადგედა ნიკუბის ქადაბებისა.

საქართველო ჩემი მეორე სამშობლოა — ამ ბოხს სადგედა.

პირველ დიმილადაყარული იგონებს ის თავის პირველ მგავარებას თუთვის რეინების სადგურებზე ლვანამდის, როცა ოცი კილომეტრი ურბანი შემეხლდა კინებნას დილანდ საცამოხდის შოვებ ვაჭარს, იკრებეს ალვანის მანდელი საგალოდ მდგედა მდგედა მის დადრებს დღევანდელ დღეს.

სადგედა ჩამბეღია სოფლის უკუედლოდორი საქმიანობა. ხალხმა იგი დიბით აქედგრა — ხუთი-შვიდი პირთა ადგილობრივ საბჭოს და რაიონულ საბჭოს დებუტატად. პირველი და მოეგობამ წა-

„სახარბიის“ ლეგენდარული ციხის ნანგრევები

ანდრე თევზაძე

მისადგება უნებრეთისა

ჩემს ქვეყანას მტრებთან პირილი მქვს არასდროს არ უბრიადა, მეგობრობისთვის შეუდამიღავ სიყვარული. მის ჩვევია ძმობა-მეგობრება, სხვადასხვა და სიღალბე. უნებრეთისა მინდობდა და ეველა ხილდა, ვაჭარბე.

ახლავ მშობისადასმ თიფლეთში მდებარეობს ერთადერთი ახლავ მშობისადასმ თიფლეთში მდებარეობს ერთადერთი ახლავ მშობისადასმ თიფლეთში მდებარეობს ერთადერთი

იმ შუეს ლოცვის, ვინც ხალხები ერთ დროისმის ქვეშ შევეყარია. თქვენიდის მდგრის ჩანჩქერობა.

მთიის თქვენი ზონის კუბობის, კლდეზე თუთვი ნადავლი, იმდენად დასახლებულია, არის ახლავ დასახლებული. მანდ, დღისას ნაპირბზე, სადაც თქვენი უნებრეთია, აბრბობებ მტრებს სიცოცხლედ ფოთლებივით უტრეკით.

საქართველოდ უნებრეთით უნებრეთით სისხლს და ომებს, და მოპანის ტრავალია ჩვენს მარბადს მომაკივებს.

ერთნაირი დარდი გვექონდა, ერთდავადი კითხვა თქვენს. დღეს ერთი ვართ და ერთი გვეყვება, სისარბულის ცრებლია დენა, მისი ჩაქარა.

ჩაიხიდა და ჩაინდინა, და უნებრეთისაც თავს დასაჩინა. მტრებს ლენინსტალინისა, თქვენც ხომ დღინა რინმა ხალხს დასახლებულია მოეგადედა, წყვედილდესან გაბოხებინა, ნაილდ მოეგინა მოეგინა ბინა;

და წინ მიდის თქვენი მხარე, თქვენს მანამტრს ეველმეგობრება, იმდენად დასახლებულია, თქვენს მეგობრებს, ჩვენს ტყილ და-ძმებს, ჩვენს საყვარელ ამბანბანებს, ვინც გინდობდა თავდადებით თქვენი ქვეყნის დასახლებულია, მიეგონებოდა, მოგისურებდა, წინსწავლად, განაჯგობრება, ჩვენს ხალხებთან შეუდა ძმობას, სიცოცხლელს გაბრბობებს!

დღევანდელსა და უწყველო მოუშამა გეგონებანდა — 1941 წლის მთიანია მას საქართველის შესახებდის დამსახურებულთი ექმნის საბჭოო წლებში.

სადგედა ჩამბეღია და მთავრობის დიდ წილხას საბჭოთადად დასახლებულია. მსოფლიო ექმნი კვლავ ახალგაზრდული ენერგიით მოუშამს და შრომისა და თავდადების წინაშევედა მათთვის აძლევს ახალგაზრდა საცილობებს.

სადგედა სიყვარულით იგონებს ბოლოდ თავის საბჭოთა უნებრეთის ეველმეგობრება, მათთან და ვიღებს, ვინც ხალხებს ხარკებს, იქ გაბრბულია დასახლებულია, მოეგინა, ვინც ურბანისა... ადრეცერთი მანამტრის მიდარს მშობობრივ ლიბერტარბაზე, მოხილვულია ურბანის დიდი პატირბობა და ხანმოხლოს სახაქველო მონების ტარს შეტრების უსუველი შემეკვებოდა.

სადგედა ჩამბეღია იგონებს ურბანის მოეგინა ვინც კლავს ლხნა ურბანის, რომელსაც თავისი სიცოცხლის დიდი ნაწილი საჭარბეობის ის ქვეშ ვაჭარა. სადგედა ერთვარა სიბოლღეს გრძნობს თავისი დიდი თანამეგობრის მომარბობის დეფიუს იქ ურბან საუფელთო სადაც ვაჭებულა ურბანულია და ქართველი ხალხების ურბანული მეგობრობის საუკეთესო ხიცი.

სადგედა ნიკუბინა-ქადაბის თელისა და ამ-ტონის რაიონბისათვის, კერძოდ სოფელ ლვანის-სათვის მხოლოდ ექმნი ქა არ არის, არამედ შეტავა ახლაველია ადამიანი, ამდროს არის, რომ განსხვავებულია მხლს ექმნება მას ჩვენს ქვეშ უფლებდნენ. თუ ვინმე ურბანის მომეგობრება ამ მხანას ავადმყოფის მიყვანაზე დასახარბობს, პირველ რიგში იკითხება რომელ ექმნება, ჩვენს ექმნება თუ ხედავს ექმნება?

ჩემი ქვეყნის დღეს სადგედა საქართველო სახელეთა დიდი სიბოხი და სიცოცხლეთა ჩაქოხლია ამ ერთ სიტყვითა ჩვენში!

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის ნამდვილი წევრი,
პროფესორი კ. ნ. კელიძე.

დაბადებიდან 75 წლისა და სამეცნიერო მოღვაწეობის 50 წლისთავის გამო.

ეროვნული
მუზეუმი

ბიკენის არქეოლოგიური გათხრების მონაპოვარი — მოზაიკის ფრაგმენტები.

აქ წავითინა ფიზიკური აღზრდის მსგავსს

ნ. სულარიძე

ტანვარჯიშის სპეცია. მასწავლებელი თედოევი ატარებს მეცადინეობას ორბიტლებზე.

1938 წელს დაარსდა ეს ინსტიტუტი და დღევანდლამდე ფიზიკური აღზრდის 1000-მდე სპეციალისტი გამოიწერა.

წელს ინსტიტუტი 122 კაცმა დაასრულა. ეს მეთომხმეტე გამოშვებაა. აქედან 50 კაცი ნეაყოფილით სპორტულ ორგანიზაციებში გაიავაზნა ხელმძღვანელ მუშაობებზე. განსაკუთრებით ინსტიტუტის კადრებით განმტკიცებულ იქნა სპორტული საზოგადოება „აოლდურენ“.

ფიზიკულტურის ინსტიტუტი ძირითადად ამზადებს ფართო პროფილის ფიზიკური აღზრდის სპეციალისტებს, რომლებიც მუშაობას იწყებენ საშუალო სკოლებსა და უმაღლეს სასწავლებლებში. ეს კადრები ფიზიკური აღზრდის მრავალ კვალიფიკაციის სპეციალისტები არიან.

ინსტიტუტის კურსდამთავრებულთაგან მრავალი სამეცნიერო ასპირანტს ირჩევს, რჩებიან ამა თუ იმ კათედრისთან ასპირანტურაში და მეცნიერულ მუშაობისათვის ეწევიან.

ინსტიტუტს თავისი არსებობის დაწყებისას მციროდენი კადრი გააჩნდა. ახლა აქ მიღწეაწევის ოთხი პროფესორი, თხუთმეტი მეცნიერების კანდიდატი და ორმოცდაათამდე მასწავლებელი.

აქ მომუშავე მეცნიერ მუშაკთათვის უზრაველსობამ ეს ინსტიტუტზე დაამთავრა, აქ სწავლობდნენ ასპირანტურაში, აქვე შიობოვეს სამეცნიერო ხარისხი და ახლა თვითონვე კითხვობენ ლექციებს ფიზიკური აღზრდის ამა თუ იმ დარგთან. ასეთები არიან: ფიზიკური აღზრდის თეორიის კათედრის გამგე ვასილ ელაშვილი; ქიდიოის, კრივისა და სიმძიმის აწევის კათედრის გამგე ივანე ალბანოვი და სხვ.

1943 წლიდან დღემდე ასპირანტურა 50-მდე კაცმა დაასრულა. ინსტიტუტის სამყაროდ მასწავლებელი წარმატებით იწყება სამეცნიერო საქველე მუშაობას. ყოველწლიური სამეცნიერო კონფერენცია ადასტურებს, თუ რიგობრ დღით დღე იზრდება ინსტიტუტის პედაგოგიური პერსონალი.

ინსტიტუტის მომუშავე მეცნიერი მუშაკები ნაყოფიერ მუშაობას ეწევიან სახელმძღვანელოების შექმნაშიც. ამავე დროს სტუდენტებისა და ფიზიკულტურის ფართო აქტივისათვის სცემენ წიგნებსა და მეთოდურ ფრაგმენტებს (პროფ. თვალაძე, დოც. გ. ჩარუტიშვილი, შ. გორგაძე, ვლ. ჯავახიძე და სხვ.).

მრავალი მეცნიერული ნაშრომი ფართო გამოშვებებს პოულობს ჩვენი რესპუბლიკის ვარჯიშობრ. ნარჩაყმელებისა და შ. ჩანაშენის შრომებმა აქტიურ დასვენების საკითხებზე საკვიპროსი აკადემიის

მშლეინობის სპეცია. III კურსის სტუდენტები ვარჯიშობენ სამსვე ტემაში „ღინაშის“ სტადიონზე.

ფიზიოლოგიის ინსტიტუტის ყურადღება დამისხურეს, ამ ინსტიტუტმა მითიგება მისკა ლექტორებს რაობა ლექციებში ესარაველაო ნარჩაყმელებისა და ჩანაშენის შრომებით.

ინსტიტუტში ყოფნის მანიალზე სტუდენტები არა მარტო თეორიულ კონდას ღებულობენ, არამდე პრაქტიკულად სპეციალისტებთან ფიზიკური კულტურისა და სპორტის ამა თუ იმ სახეობაში. თვალმთავრებულებს სპეციალისტის მიხედვით უსათუოდ ურნა შენდეთ მე-2 თანრიგი, ამან გარდა მსაუბის კატეგორია და დამატებით ორი თანრიგი სპორტის სხვადასხვა სახეობაში.

სპორტის მრავალმა სახელმომეცელმა ისტატმა და ამოვარი ფიზიკულტურის ინსტიტუტში. აქ სწავლობდნენ დღით ცოხაკურები, გასო ილიური, ალექსანდრე მისისრაძე, ვახტანგ ბაღვაძე, ალექსანდრე გიგიაძე, დენტოშვილი, მამია კლენტი, აქვე სწავლობს გიგი კატროზია, ვალანა შარაბიძე და სხვები.

ინსტიტუტის სპორტული კლუბი აერთიანებს 575 კაცს. კლუბის წევრები მზირად მონაწილეობენ რესპუბლიკისა და ქალაქის სპორტულ შეჯიბრებებში. მრავალი გარდამავალი ჯილეო აქვთ მიღებული ამ კლუბის წარმომადგენლებს.

ინსტიტუტის შენობა ამჟამად გროშაშვილის ქუჩაზე მდებარეობს. ეს შენობა აღარ არის საკმარისი ინსტიტუტის სასწავლო და სამეცნიერო მუშაობისათვის. აქ მარტო ლექციები და თეორიული მეცადინეობები ტარდება.

ინსტიტუტის მოელი პრაქტიკული მეცადინეობა გადატანია „ღინაშის“ სტადიონის სპორტულ დარბაზებსა და მიედგნებზე.

მდე ინსტიტუტი ვადაცა ახალ შენობაში. ამჟამად ეკუთვნის მათთვის შენდება დიდი სპორტული კომპლექტი.

პროფ. გ. თვალაძე ატარებს მეცადინეობას ანატომიის კაბინეტში.

ეროვნული
გიზლიროთვა

ფიზკულტურის ინსტიტუტი. ხტომა ტაიჭე.

ფოტოგრაფი მ. მინჯუაძის

ეროვნული
ბიზლიოთეკა

კარი გალარჩენილია..

შთაღი ფოტოგრაფი მ. ზარბაჩიანი